

Řeka

Nezmaři

1. Zase dál jako dřív, to vážně se nedá,
koho z vás zajímá, co tak bídne se hledá,
jak jen mám v klidu říct, že jsem dávno svá,
podobných na tisíc jen se dívá.
2. Ani já nechci víc, zase tím, kdo jen platí,
u dveří postávám, jako stín se pak ztratím,
pramení v žilách mých řeka pálivá
a svůj žár po nocích těžko skrývám.
3. Přibitá na polštář, do očí světlo bodá,
napořád v zajetí, než mi klíč někdo podá,
odejít po špičkách, dokud mám chuť vstát,
zanechám na stěnách otisk dlaní.